

Informatieblad 2E**De dromen van Jozef**

Dit is een verhaal van lang geleden. Het speelt in het plaatsje Bethel. Dat ligt in het land Kanaän, dat nu Israël heet.

Het is al donker. Ik lig met mijn lievelingsbroertje Benjamin in de tent. Hij slaapt al. Ik kan niet slapen. Ik heb vandaag weer eens ruzie gehad met mijn grote broers. En dit was niet de eerste keer. Ze hebben een hekel aan mij. Neem nou vanmiddag. Ik zag Levi en Ruben voor de zoveelste keer slapen onder een notenboom terwijl ze op de schapen moeten passen. Toen ik er wat van zei, schreeuwde Levi: 'hé jij, verwende klikspan, zeg het niet tegen vader want dan ben je goed aan de beurt'. Ik heb deze keer maar niets gezegd. Meestal vertel ik het mijn vader wel als mijn grote broers weer iets gedaan hebben wat niet hoort. Als ze weer eens gevochten hebben met de jongens uit het dorp. Of als ze iets gestolen hebben. Of liegen, dat kunnen ze als de beste. Vader geeft ze dan weer een standje. Hij zegt dan dat ze een voorbeeld voor mensen moeten zijn. En als ze soms lelijke dingen over mij vertellen gelooft vader ze niet.

Ik kan het heel goed vinden met mijn vader. Het heet Jacob. We praten heel veel met elkaar. Net als Benjamin ben ik z'n oogappel. Wij hebben een speciale plaats in zijn hart. Tijdens het eten mag ik altijd naast hem zitten. En bij familiegesprekken luistert hij vaak naar mijn raad. Op mijn laatste verjaardag kreeg ik zelfs een hele mooie gekleurde jas. Deze had vader zelf gemaakt. Ik heb gezien hoe hij dat deed. Eerst zocht hij de beste wol uit. De strengen

werden door een dienstmeisje heel mooi geverfd in de kleuren rood en geel. De rode verf kwam van rodekoolsap en de gele verf van uenschillen. Uren zat vader daarna achter het weefgetouw. Hij weefde een prachtige lap met bijzondere patronen. Van die lap werd mijn jas gemaakt. Ik draag hem heel vaak. Dat vinden mijn broers maar niks. Die dragen alleen maar werkkleren. En weet je hoe ze mij dan noemen? 'Hoge meneer van het dorp'. Ze maken me gewoon belachelijk waar anderen bijstaan.

Ik kan er ook niets aan doen dat ik vaders' lievelingszoon ben. Dat komt omdat ik geboren ben uit zijn lievelingsvrouw, Rachel. Mijn tien oudere broers zijn geboren uit zijn eerste vrouw Lea, en uit haar bijvrouw en die van Rachel. Zij heten Bilha en Zilpa. Rachel was alles voor hem. Ze was lief en heel mooi.

En daar komt nog bij dat ik ook nog een nakomertje ben, net als Benjamin. Trouwens, de geboorte van Benjamin was een drama. Moeder is toen overleden. Daar heeft vader nog steeds veel verdriet van. En ik ook. Oh, ik ben zo trots op vader. Ik wil later net zo worden als hij. Als vader weer eens verhalen vertelt over overgrootvader Abraham, over grootvader Isaäk en over wat hij zelf vroeger allemaal heeft meegemaakt, dan voel ik dat er van binnen een heel warm gevoel opkomt.

Maar goed, mijn grote broers kunnen mij wel schieten. Toch had het mis-schien nog wel goed kunnen komen tussen mijn broers en mij. Ik ben, denk ik, heel dom

geweest. Het was op een dag dat ik tijdens het avondeten vertelde over mijn dromen. Over dat ik een korenschoof was en mijn broers ook. Ik stond in het midden en had de mooiste korenaren. Mijn broers stonden om mij heen om bogen diep voor mij. 'Hoe haal je het in je hoofd?', brulde Levi. 'Je praat alsof jij later een koning zult zijn en wij jou slaven. Nou, never, nooit. Kun je nou nooit eens gewoon doen'. 'Een arrogant ventje, dat ben je', vulde de oudste broer Simon aan. Ik zei nog dat er ook niets aan kon doen. Want dromen komen toch vanzelf. Het hielp niets. Ik had het weer gedaan. Ik had toen beter stil kunnen blijven maar ik vertelde dat ik nog een droom had gehad. Voor dat ik er erg in had vertelde ik dat ik droomde

dat de zon, de maan en elf sterren zich diep voor mij buigen'. Ik zag vader denken 'Die elf sterren, dat zijn natuurlijk zijn broers'. En de zon en de maan, dat zouden moeder Lea en ik wel eens kunnen zijn'. Hij zei niets maar keek bezorgd voor zich uit. Ruben, Levi en Naftali werden zo kwaad dat ze zonder een woord te zeggen wegliepen. 'Wacht even', riep Simeon, ik ga mee'. En tot Jozef riep hij 'Wacht maar, wij krijgen jou nog wel'.

Vanaf dat moment kon ik bij geen van de broers meer iets goeds doen. Behalve bij Benjamin.

En nu maar proberen te slapen. Aan Benjamins gezicht te zien was hij aan het dromen..... Dromen zijn bedrog of toch niet !

Dit verhaal is een hervertelling van Gen. 37, 1-11 en Soera 12, 4-7.

Persoonsnamen in de koran: Jacob = Ja'koeb;
Jozef = Joesoef;
Abraham = Ibrahiem;
Izaäk = Isaac.